

Evlilik Bir Sanattır

– Ayışığı · 26 Ağustos 2020

EVLİLİK BİR SANATTIR

36 yıl önce Sevgili Eşimle birlikte uzun ve meşakkatli bir yola başvurmaya karar verirken birbirimize isteklerimizden söz etmiştik.

Ben ailesine düşkün bir kız çocuğuydum.

Babamın erken ölümüyle aile sorumluluğunu üstlenmeye karar vermiştim.

Ta yatılı okulda söylüyordum ben evlenmeyeceğim,ailemi yanıma alıp onlara bakacağım, kardeşimi okutacağım diye.

Sağlık kolejinde sınıf birincisi olmama rağmen,üniversite sınavlarına dahi girmemiştim,sırf maaşa bir an önce geçip,ailemi yanıma alıp,katkıda bulunmak,destek çıkmak,ailemi hiç kimseye muhtaç etmemek amacıyla...

O zamanlar kendime şu soruyu soruyordum...

" Eğer üniversiteyi kazansan,hem maddi olanaksızlardan dolayı okuman zor,hem de gelecekte yalnız senin mutluluğun mu,yoksa anneni,ablanı,kardeşini mutlu edip,kendin de mutlu olman mı daha iyi olur?" diye...

Ben hep birlikte mutlu olmayı kafama koymuştum.

Kutsal hemşirelik mesleğine başlamıştım.

Kendime verdiğim sözü,ilk maaşımı aldığımda dahi,şartlarım zor olsa da,yerine getirmiştim, binbir zorluk içinde ama sevinçle!

Mesleğimde 3.yılımı bitirmiştım ki,karşıma Sevgili Eşim çıktı.
Evlenmek niyetimin olmadığını ve nedenlerini de O'na söyledim.
O'da bana dedi ki...

" Büyüklerimizden bize fayda gelir de,zarar gelmez.Anneni de,kardeşini de yanımıza alır,
okuturuz." dedi ve beni en hassas olduğum yerden vurdu ve bana diyecek söz bırakmadı.

Sıra kendi özel isteklerimize gelmişti.

Sevgili Eşimden ben tek bir şey istedim.

"Beni ilk gördüğünde nasıl anlayış,hoşgörü,iyi niyet içinde,saygılı ve sevgiyle yaklaştığın gibi,
bana bir ömür boyu hep böyle davranmanı isterim." dedim.

O, " Çok zor olan şeyi kolay gördü." tamam dedi ve ekledi...

"İkimizde çalıştığımız için senin paran,benim param olmayacak,seni mağdur etmedikçe."

Bir de aileme,sen ister haklı ol,istersen haksız,hiçbir kötü söz ve saygısızlıkta bulunma,
senin hakkını korumak bana düşer.Ben sinirlenince sen susmasını bil,sen sinirlenince de ben.Daha sonra
uygun zamanda seviyeli,sakin olarak tartışmayı bilmeliyiz." dedi.

Bu da bana hiç zor gelmedi,çünkü tabiatıma hiç ters değildi.

Zaten beni tanıyanlar bilirler incinsem de hiç kimseyi incitmediğimi.

Her ikimizde yıllarca verdiğimiz sözlerde mümkün olduğunca durduk.

Saygı ve sevgi içerisinde,kadir kıymet bilmek,haddini bilmek,edepli olmak,dürüstlük,
sadakət,fedakarlık,merhametli olmak,verdiği sözde durmak,yalandan riyadan uzak,içtenlik benim en
vazgeçilmez değer yargılarımdan en önemlileriydi.

Bunlara rağmen çok hoşgörülü olduğum söylenemez.

Hoşuma gitmeyen veya beni üzecek bir durum olduğunda,hoş görülü olmak bazen çocuk yapıma
uymazdı,hemen yüzüm düşerdi.

Alınganlığı huy edinmesem de,genelde sevmek ve güler yüz huydur bende,bir türlü vazgeçmediğim,beni
ben yapan bir özellik.

Sevgili Eşim ve ben,açık yüreklilikle söylüyorum,bu zamana kadar üzülsük de kimseleri
üzmedik,paylaşmayı sevdik,eşle,dostlarla,arkadaşlarla,hısım ve akrabalarla...

İyi günde çağrılınca,kötü günde çağrılmadan gittik yanlarına.

Değerimizi bilenler bildi,bilmeyenlerde kendisi gibi bildi.

Evlilik birlikte gidilen bir yoldur dedim de,dümdüz demedim.

Elbette inişleri,çıkışları,keskin virajları,çıkılmaz sokakları da vardır.

Engin denizde sessiz ve sakin giden bir gemi gibi görünse de,bazen hiç ummadığınız bir anda bir fırtına çıkar,devdalgalar alır sürükler sizi, girdabından zor kurtulursunuz,umutsuzluk içinde!
Bazen de deniz durulur,gider eski tahtına oturur,seyrine doyulmaz.

Sığındığınız liman yine birbirinizdir.

İnsan yol arkadaşını çok iyi seçmelidir ama nasıl?

Herkes evliliğe tüm güzel duygularla,hayallerle başlıyor...

Ya sonrası?

Hiç kimse ayrılacağım diye evlenmiyor,mutlu olmak dileğiyle türlü türlü güzel hayallerle adım atıyor.
Kimisi bir yastıkta kocayıp,kimisi de ayrı dünyaların insanıyız,anlaşamıyoruz diyerek ayrılıyor küçücük bir sebepten!

Sorarım size bir kıvılcım değil midir bir ormanı yok eden?

Boşanmış bireylerin,boşanma sonrasında yaşadığı güçlükler ise kaçınılmazdır.Son yıllarda ülkemizde boşanma oranları giderek artmakta ve birçok kaybı da beraberinde getirmekte.
Keşkeler,hayal kırıklıkları,iç hesaplaşmalar,üzülmeler sonrasında fayda sağlamıyor,aksine kırılan kalp yerine gelmiyor.

Geriye dönüp düşünüyorum da...

Sevgili eşimle ben şanslı insanlarmışız.

Evlendiğimizde benim yaşım 21,eşimin yaşı 24'dü.

Evlilik için o zamana göre geç bile sayılırdı,şimdiye göre ise çok erken yaşlar...

Bir de o yaşlarda birbirimize verdiğimiz sözlere,duygu ve düşüncelerimize,davranışlarımıza bakıyorum da,gıpta ediyorum.

Yalandan dolandan uzak,sözünün eri,özü sözü bir,bencil olmayan,paylaşımçı,anlayışlı,merhametli,yeri geldiğinde utanmasını,susmasını,tartışmayı,teşekkürü,büyüğü,küçüğü bilen,uzun yıllar geçse de saygıda sevgide kusur etmeyen,gözü gönüllü tok mutlu bir çifttik biz.

Her ne kadar şimdi de mutlu olsak da eskisi gibi değiliz biz!

Yüzyılımızın hastalığı olan kanserle çoğu insan gibi 6 yıldır savaş halindeyiz günbegün.

Dünyada bazıları savaşa,bazıları hastalıkla,bazıları da psikolojik savaşa uğraşiyor

ne yazık ki!Üstüne bir de Korona illeti çıktı,tuzu biberi oldu.

Oysa Őu yalan dũnyada,gũzel paylaŐımlar olmalı barıŐ içinde,gŕnũller sevgiyle dolmalı,
tek ũzũldũgũmũz Şey hastalık ve ŕlũmden baŐka bir Şey olmamalı!

Evlilik yalnızca bir imzadan,bir yũzũkten ibaret deđildir.

Evlilik bir sanattır,nakiŐ nakiŐ iŐlenen,yũreklere dokunan...

Huzurdur bir çınarın gŕlgesinde...

Derin bir okyanustur,açılmasını bilenlere...

Birbirinin sırtına yaslandığı dağdır...

Zemheride aan bir çiçektir...

Bir elmanın diğer yarısıdır...

Hakiki muhabbettir gŕnũlden...

Acı bir kahvenin yanında tatlanmış 36 yıl...

ocukla talanmış ayrı bir dũnya...

Ne mutlu ki...

İyi gũnde kŕtũ gũnde,hastalıkta sağlıkta,varlıkta yoklukta hep birbirinin yanında olan,kadir kıymet
bilen,her dem elindekilerle yaŐamasını bilen,gŕzleri gũlen,farkındalıkla yaŐayan umut dolu mutlu
Çiftlere,evliliklere...

AYLA CERMEN TũFEKİ

Dũn Sevgili EŞimle evliliğimizde 36.yılımızı devirdik.

36.yılımızın anısına...